

סבא ואבא אהוב שלנו / עדי קולקובסקי

דברים בעלייה לקבר בתום השבעה

אבנר יקר, שבוע עבר וכולנו מתקשים להאמין שדמותך תבוא אלינו רק בחלומות.

תודה שהיית לי למשענת וקרקע בדמותך, חזק ומחוספס מבחוץ - אבל עדין ורך מבפנים.

ביום שבחרת ללכת לישון ולא לקום עוד, יצא לי להגיד לך: "סבא, אני מחכה לך, הנכדים מחכים לך, אני יודעת מי אתה ואיזה סבא אתה, תחזור אלינו".

ידעתי שתמיד, אבל תמיד, תבוא לאן שלא אהיה אם אצטרך.

תודה שאהבת את אמא כל כך וראית אותנו כילדיך בדיוק כמו הבנים שלך.

כל גחמה או רעיון, במיוחד בתקופה שלמדתי, אפילו כאשר אני לא תמיד ידעתי לאן זה הולך ומה צריך לעשות - לך כבר היה כיוון ולאחר מכן ביצוע מושלם.

עכשיו מפנה מקום לרגעים היפים והשמחים איתך, שמה בצד את הימים האחרונים שהיו לך לא קלים עם עצמך, מהגוף שהתחיל לבגוד, מהזיכרון שכבר לא היה כמו פעם.

זכיתי בכך ומחזיקה בתוכי חזק חזק את החיבוק האוהב שלך. נוח בשלום אוהבת אותך וכבר מתגעגעת.

